

۲۴ آباد

روز کتاب و کتابخوانی گرامی باد

خوار | هفته‌نامه سفارت ج.ا.ا در واتیکان
سال دوم | شماره ۹۳ | ۲۳ آبان ۱۴۰۴

۹۳

پیام سفیر

کلیک کنید

آنچه در این شماره می‌خوانیم:

- بیانات مقام معظم رهبری به مناسبت روز کتاب ، کتاب خوانی و کتابدار.....۳
- یادداشت مدیر مسئول : کتاب ، چراغ آگاهی و ستون توسعه فرهنگی در اندیشه معاصر.....۵
- تأثیر اندیشه‌های علامه طباطبایی بر گفت‌وگوی بین ادیانی؛ دکتر مرتضی صانعی استاد حوزه و دانشگاه.....۱۳
- قدیس مارتینو دوتور « حواری »: دکتر آلیچه میچانوو؛ پژوهشگر ایتالیایی.....۱۵
- حدیث هفته۱۸
- واتیکان در هفته ای که گذشت۱۹

جِوَار

هفته نامه سفارت ج.ا.ا. در واتیکان

سال دوم | شماره ۹۳ | جمعه | ۲۳ آبان ۱۴۰۴ | 14 November 2025

صاحب امتیاز: سفارت ج.ا.ا. ایران در واتیکان

مدیر مسئول: دکتر محمدحسین مختاری

سر دبیر: امیر حسین شاکری

تهیه شده در: بخش فرهنگی

آدرس: ۰۰۱۹۸, ۵۷ Via Bruxelles

تلفن: +۳۹۰۶۸۵۵۲۴۹۴

پست الکترونیکی: vat.media@mfa.gov.ir

وب سایت: <https://vatican.mfa.gov.ir/portal>

شبکه ایکس: IRANtotheHolySee@IRANinVATICAN

بیانات مقام معظم رهبری

به مناسبت روز کتاب، کتاب خوانی و کتابدار

لذا کتاب یک پدیده و یک موجود ذیقیمت است؛ آینده هم همین جور خواهد بود. لذاست که به کتاب بایستی اهتمام ورزید.

اهتمام به کتاب در واقع قوامش به اهتمام به کتابخوانی است. در جامعه باید سنت کتابخوانی رواج پیدا کند. کتابخوانی باید در جامعه ترویج شود؛ خواندن کتاب عادت بشود؛ و این کار بر عهده‌ی همه‌ی دستگاه‌هایی است که در این زمینه مسئولند؛ خواندن با تدبر، خواندن با تحقیق و تأمل تا دستگاه‌های ارتباط جمعی، تا صدا و سیما، تا وسائل تبلیغاتی گوناگون.

یکی از کارهای بزرگ و مهم در سطح جامعه این است که تبلیغات کتابخوانی همه‌گیر شود. محصولی با عظمت کتاب، با ارزش کتاب، درخور این است که تبلیغ بشود؛ تشویق بشوند کسانی که میتوانند کتاب را بخوانند؛ این را ما باید به صورت عادت در بیاوریم یک مسئله، مسئله‌ی کتابخانه‌هاست.

هرچه ما پیش برویم، احتیاج ما به کتاب بیشتر خواهد شد. این که کسی تصور کند با پدید آمدن وسائل ارتباط جمعی جدید و نوظهور، کتاب منزوی خواهد شد، خطاست. کتاب روزبه‌روز در جامعه‌ی بشری اهمیت بیشتری پیدا میکند. ابزارهای نوظهور مهمترین هنرشان این است که مضمون کتابها و محتوای کتابها و خود کتابها را راحت و آسان منتقل کنند. جای کتاب را هیچ چیزی نمیگیرد.

یک نکته این است که ما اگر درصدد هم‌افزایی آحاد خودمان، از لحاظ فکر و تجربه و ذوق و هنر هستیم، بایستی ارتباط خودمان را با کتاب بیشتر کنیم. کتاب مجموعه‌ای است از محصولات یک فکر، یک اندیشه، یک ذوق، یک هنر؛ مجموعه‌ای است از یافته‌های یک یا چند انسان.

ما خیلی باید مغتنم بشمریم که از محصول فکر آحاد گوناگون بشر استفاده کنیم؛ این کاری است که کتاب به ما تقدیم میکند، هدیه میکند؛ این هدیه‌ی کتاب به ماست.

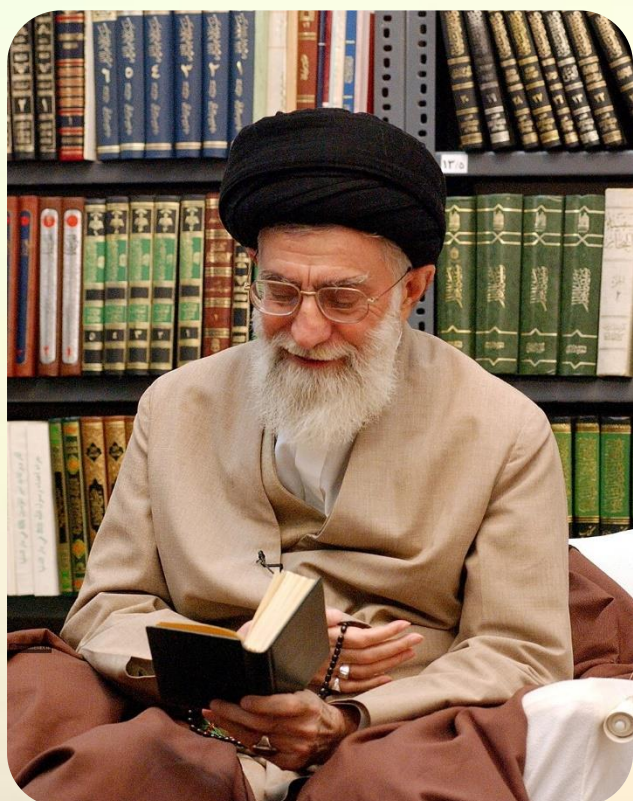
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

خب، کتابداران محترم زحمات عمده‌ای را در این زمینه به عهده میگیرند و متصدی و مباشرند. بنده از دوران نوجوانی در مراجعه‌ی به کتابخانه‌ها، نقش کتابداران را از نزدیک مشاهده می‌کردم. میرفتیم کتابخانه‌ی آستان قدس رضوی و میدیدم که کتابدارهای آنجا چه نقشی ایفاء میکنند، چه زحمتی میکشند، چه دلسوزی‌ای به خرج میدهند. نفس کتابداری، یک کار انسانی فرهنگی برجسته‌ای است؛ منتها کتابدار صرفاً آن کسی نیست که خدمت آوردن و دادن کتاب را به عهده میگیرد؛ کتابدار میتواند منبع و منشأ و مرجعی باشد برای راهنمایی مراجعه کنندگان به کتاب.

ما به عنوان ناشر، به عنوان کتابدار، به عنوان کتابخانه‌دار، به عنوان متصدی پخش - به هر عنوانی که با کتاب ارتباط دارد، باید مراقبت کرد. باید کتاب خوب را، کتاب سالم را در اختیار گذاشت. بیشتر هم باید توجه کرد به این که آن کتاب بتواند هم پرورش فکری بدهد، هم راه درست را در اختیار بگذارد. بنابراین در کنار برنامه‌ی مطالعاتی، توجه به این نکته هم لازم است ما به عنوان ملت ایران و به عنوان یک ملت مسلمان، ارتباطمان با کتاب، ارتباط بنیانی و عمیق و کهن است.

ما امروز و دیروز با مقوله‌ی کتاب آشنا نشده‌ایم. در کشور ما، بخصوص بعد از انتشار اسلام، کتابخانه‌های عظیم، مجموعه‌های علمی، مکتوبات بالارزش، یک سابقه‌ی کهن تاریخی دارد. ما ملتی هستیم که با کتاب خیلی سابقه داریم؛ در طول قرنهای متمادی با کتاب انس داشته‌ایم. پیشرفت علم، تولید کتاب، تکثیر کتاب، انتشار کتاب را آسان کرده. ما امروز بایستی با توجه به این سابقه‌ی کهن، جایگاه خودمان را در نشر کتاب، در استفاده‌ی از کتاب، بالا ببریم.

کاری کنیم که کتابخوانی یک امر رائج بشود و کتاب از دست جوان ما نیفتد. هیچ وقت انسان از کتاب مستغنی نیست. از دوران نوجوانی، از اول سوادآموزی تا آخر عمر، انسان احتیاج دارد به کتاب؛ احتیاج دارد به درک مسائل و جذب مواد تغذیه‌ی معنوی و روحی و فکری؛ این بایستی در سطح عموم جامعه فهمیده شود و دنبال شود و اقدام شود و السلام علیکم و رحمة‌الله و برکاته.

کتاب ، چراغ آگاهی و ستون توسعه فرهنگی در اندیشه معاصر

یادداشت مدیر مسئول

آنچه ذیلاً از نظرتان می‌گذرد گفتاری است به بهانه بیست و چهارم آبان ماه که روز کتاب و کتابخوانی و بزرگداشت مرحوم علامه آیت الله سید محمد حسین طباطبایی نامگذاری شده است.

کتاب و کتابخوانی از بنیادی‌ترین ارکان رشد فرهنگی و تمدنی هر جامعه به شمار می‌روند. توسعه‌ای که اگر بر آگاهی، تفکر و گفت‌وگو استوار نباشد، سطحی و ناپایدار است. کتاب، ابزار انتقال اندیشه‌ها و حافظه جمعی بشر است و مطالعه، راهی برای بازتولید فرهنگ، پرورش تفکر انتقادی و نهادهای ساز خرد جمعی در جامعه محسوب می‌شود.

در تاریخ تمدن بشری، هیچ جامعه‌ای بدون پشتوانه معرفتی و فرهنگی به پیشرفت پایدار دست نیافته است. کتاب به عنوان نماد فرهنگ مکتوب، مهم‌ترین ابزار انتقال دانش، تجربه، ارزش‌ها و باورهای بشری در طول تاریخ بوده است. جامعه‌ای که کتاب را محور رشد خود قرار می‌دهد، در واقع مسیر آگاهی، خردورزی و استقلال فکری را برمی‌گزیند. در عصر دیجیتال نیز، هرچند ابزارهای جدید اطلاع‌رسانی توسعه یافته‌اند، اما کتاب همچنان عمیق‌ترین و منسجم‌ترین منبع شکل‌دهنده به ذهنیت و هویت فرهنگی انسان است. از این رو، بررسی جایگاه کتابخوانی در توسعه کشورها نه تنها یک مسئله فرهنگی، بلکه موضوعی راهبردی در مسیر پیشرفت ملی است.

اهمیت کتاب و کتاب‌خوانی در توسعه ملی

فرهنگ کتاب‌خوانی، بنیان شکل‌گیری تفکر انتقادی و روح پرسش‌گری در جامعه است. کتاب، ابزار تأمل، گفت‌وگو و گسترش افق دید انسان نسبت به جهان است. کشورهای که در مسیر توسعه فرهنگی گام برداشته‌اند، همواره کتاب را در کانون سیاست‌های فرهنگی خود قرار داده‌اند.

کتاب، گنجینه‌ی خرد بشری و پلی میان نسل‌هاست. انسان از طریق کتاب با اندیشه‌ها، تجربه‌ها و احساسات گذشتگان پیوند می‌خورد و افق‌های تازه‌ای از شناخت و فهم در برابر او گشوده می‌شود. در جهانی که اطلاعات فراوان اما پراکنده و سطحی است، کتاب‌خوانی همچون چراغی است که مسیر را روشن می‌کند و ذهن را از آشفتگی و روزمرگی می‌رهاند. کتاب به انسان نظم فکری، عمق درک و آرامش درونی می‌بخشد؛ زیرا او را به تأمل، گفت‌وگو و بازاندیشی در خویشتن فرا می‌خواند.

از این رو، کتاب‌خوانی تنها یک فعالیت فرهنگی نیست، بلکه ضرورتی وجودی و تمدنی است. هیچ جامعه‌ای بدون گسترش فرهنگ مطالعه و تفکر نمی‌تواند به رشد پایدار دست یابد. تمدن‌ها از اندیشه زاده می‌شوند و اندیشه در دامن کتاب پرورش می‌یابد.

در تاریخ بشر، هر زمان که کتاب مورد احترام بوده، علم، اخلاق و پیشرفت نیز درخشش یافته است. در مقابل، هرگاه کتاب فراموش شده، جهل و خشونت جای آن را گرفته‌اند.

در میان همه‌ی اقشار جامعه، جوانان بیش از دیگران نیازمند ارتباط زنده با کتاب‌اند. جوانی، فصل جست‌وجو و پرسش است؛ زمانی که ذهن تشنه‌ی دانستن و دل مشتاق معناست. اگر این میل فطری به دانایی در مسیر درست هدایت شود، جامعه از سرمایه‌ای عظیم برخوردار خواهد شد. اما اگر جوان از کتاب فاصله گیرد، به تدریج در دریای اطلاعات سطحی، سرگرمی‌های زودگذر و تقلید فرهنگی غرق می‌شود. کتاب، به جوان قدرت تمییز و انتخاب می‌دهد و او را از انفعال در برابر تبلیغات و هیاهوی رسانه‌ای می‌رهاند.

مطالعه‌ی کتاب برای جوانان نه تنها عامل رشد علمی، بلکه مایه‌ی رشد اخلاقی و روحی نیز هست. کتاب، ذهن جوان را منظم و زبان او را پرورده می‌سازد، به او دیدی انتقادی و در عین حال متعادل می‌دهد، و در برابر افراط، هیجان و ساده‌نگری، او را به تعمق و سنجیدگی فرامی‌خواند. جوانی که اهل مطالعه است، آینده‌ی جامعه را آگاهانه‌تر می‌سازد، زیرا تصمیم‌های او بر پایه‌ی دانش و تجربه‌ی انسانی است، نه احساس لحظه‌ای.

از منظر اندیشه‌ی اسلامی نیز، اهتمام به کتاب و علم، وظیفه‌ای اخلاقی و دینی است. قرآن کریم نخستین فرمان خود را با واژه‌ی «اقرأ» آغاز کرد، تا نشان دهد راه هدایت از خواندن و دانستن می‌گذرد. امام علی(ع) نیز فرموده‌اند: «کتاب، بوستان دانشمندان است.» این آموزه‌ها بیانگر آن‌اند که کتاب‌خوانی، راهی برای تعالی روح و تقرب به حقیقت است.

بنابراین، توجه به کتاب و کتاب‌خوانی، به‌ویژه از سوی نسل جوان، نه‌تنها ضرورتی فرهنگی بلکه حیاتی معنوی است. هر جامعه‌ای که جوانانش اهل کتاب باشند، آینده‌ای روشن‌تر خواهد داشت؛ زیرا کتاب، ریشه‌ی آگاهی و آزادی است. در دنیای پرهیاهوی امروز، شاید هیچ انقلاب فرهنگی‌ای بزرگ‌تر از آن نباشد که جوانی کتابی در دست بگیرد و اندیشه‌ای در دل بپرورد.

از دیدگاه متفکران اسلامی، کتاب و معرفت نقشی بنیادین در تعالی انسان و جامعه دارند. علامه طباطبایی(ره) در تفسیر المیزان، علم را سرچشمه‌ی هدایت و عامل حرکت تمدنی انسان می‌داند.

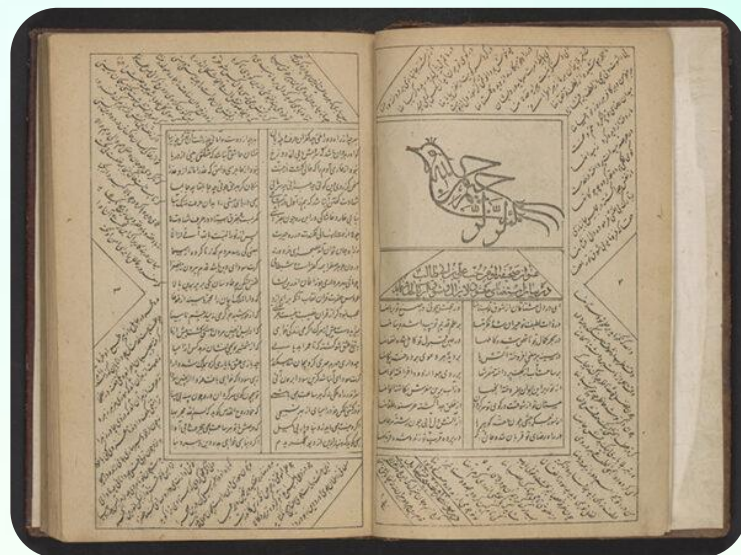
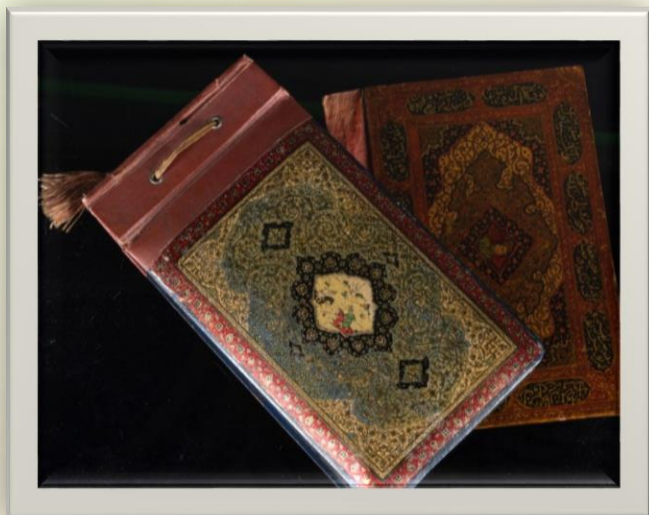
ایشان در تبیین آیه‌ی «هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ» (زمر/۹) تصریح می‌کند که دانایی، مایه‌ی تمایز حقیقی انسان‌ها و اساس رشد فردی و اجتماعی است. به باور او، کتاب اعم از کتاب وحی و کتاب‌های بشری آینه‌ی عقل و روح انسان است و مطالعه‌ی آگاهانه، نوعی «حرکت از جهل به نور» و تحقق مقام «خلافت الهی» در انسان است. در اندیشه‌ی علامه، توسعه‌ی فرهنگی بدون رشد علم و تفکر ممکن نیست، زیرا جامعه‌ای که از کتاب و معرفت فاصله گیرد، در «ظلمات جهل و تقلید» باقی می‌ماند.

کتاب‌خوانی، نه فقط یک فعالیت فرهنگی، بلکه بنیان توسعه‌یافتگی انسان و جامعه است. در جهانی که سرعت اطلاعات موجب سطحی‌نگری شده است، کتاب تنها ابزاری است که امکان تفکر عمیق و شناخت بنیادین را برای انسان حفظ می‌کند. از دیدگاه علامه طباطبایی(ره)، علم و معرفت سرچشمه‌ی کمال وجودی و بنیان تمدن انسانی‌اند، و کتاب‌خوانی راهی است برای تحقق این کمال در سطح فردی و اجتماعی. بنابراین، سرمایه‌گذاری در حوزه نشر، کتابخانه‌ها و آموزش مطالعه، در واقع سرمایه‌گذاری در آینده فرهنگی و علمی کشور است.

کاربران به خواندن تیتراها و جملات کوتاه عادت کرده‌اند، نه به تأمل در متن‌های طولانی. به این پدیده «فرهنگ اطلاعات سطحی» (Shallow Information Culture) می‌گویند.

در چنین فضایی، ذهن انسان دچار «خستگی شناختی» می‌شود و میل به مطالعه‌ی جدی کاهش می‌یابد. کتاب دیگر ابزار آرامش و تفکر نیست، بلکه در برابر سیل داده‌های پراکنده، کالایی کم‌هیجان جلوه می‌کند. این امر، به‌ویژه در میان نسل جوان، یکی از جدی‌ترین تهدیدها برای پایداری فرهنگ مطالعه محسوب می‌شود.

راه برون‌رفت از این وضعیت، ایجاد تعادل میان فناوری و کتاب است. استفاده‌ی هوشمندانه از فضای مجازی برای تبلیغ کتاب، تولید پادکست‌های تحلیلی و ترویج مطالعه‌ی دیجیتال می‌تواند رسانه را از رقیب کتاب به یاور آن تبدیل کند.

آسیب‌شناسی وضعیت کتاب و کتاب‌خوانی در جوامع در حال توسعه

۱. غلبه رسانه‌های مجازی و فرهنگ سطحی اطلاعات

در عصر دیجیتال، فناوری اطلاعات با شتابی حیرت‌انگیز در زندگی روزمره نفوذ کرده است. تلفن‌های هوشمند، شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌های آنلاین، شکل ارتباطات انسانی و مصرف فرهنگی را دگرگون کرده‌اند. این دگرگونی اگرچه دسترسی به دانش را آسان‌تر کرده، اما در عمل، فرهنگ مطالعه‌ی عمیق و تأملی را به حاشیه رانده است. مطالعه‌ی کتاب، فرایندی تدریجی است که مستلزم تمرکز، درنگ و اندیشه است؛ اما محتوای فضای مجازی بر مبنای سرعت، اختصار و هیجان لحظه‌ای بنا شده است.

۲. بحران اقتصادی و دشواری دسترسی به کتاب

اقتصاد فرهنگ در جوامع در حال توسعه همواره آسیب‌پذیر است. کتاب، به عنوان محصولی فرهنگی، تابع شرایط اقتصادی جامعه است. افزایش هزینه‌ی تولید، گرانی کاغذ، مالیات‌های سنگین و نبود حمایت از نویسندگان و ناشران، موجب کاهش تولید کتاب و در نتیجه، گرانی آن در بازار می‌شود.

در بسیاری از خانواده‌ها، کتاب در اولویت هزینه‌ها قرار ندارد. وقتی نیازهای معیشتی در صدر است، فرهنگ مطالعه به امری لوکس تبدیل می‌شود. این وضعیت، عدالت فرهنگی را نیز زیر سؤال می‌برد، زیرا اقشار ضعیف‌تر از دسترسی به منابع دانایی محروم می‌مانند.

از سوی دیگر، در بسیاری از کشورها شبکه‌ی توزیع کتاب کارآمد نیست. کتابخانه‌های عمومی ناکافی‌اند، در مناطق روستایی یا کم‌برخوردار وجود ندارند، و منابع دیجیتال به دلیل ضعف زیرساخت اینترنت در دسترس نیستند. بدین ترتیب، تبعیض دانایی پدید می‌آید: گروهی به آسانی به کتاب و آموزش دسترسی دارند، و گروهی دیگر نه.

راهکار این مشکل، سیاست‌گذاری حمایتی دولت‌هاست؛ از جمله تخصیص یارانه به نشر، تأسیس کتابخانه‌های عمومی، ایجاد کتابخانه‌های سیار در مناطق محروم، و تشویق بخش خصوصی به سرمایه‌گذاری فرهنگی.

۳. ضعف نظام آموزشی در پرورش عادت مطالعه

نظام آموزشی در بسیاری از جوامع در حال توسعه، بر حفظیات و آزمون‌محوری استوار است. دانش‌آموزان و دانشجویان برای کسب نمره درس می‌خوانند، نه برای فهمیدن. کتاب در این نظام، ابزار گذر از امتحان است، نه پنجره‌ای برای تفکر. در چنین ساختاری، ذهن‌های خلاق و جست‌وجوگر رشد نمی‌کنند. عادت مطالعه، برخلاف یادگیری اجباری، نیازمند انگیزه درونی و تجربه‌ی لذت از دانستن است. اگر کودک از سال‌های نخست با کتاب‌های جذاب، داستانی و علمی آشنا شود، مطالعه برای او به بخشی از سبک زندگی تبدیل می‌شود. اما اگر کتاب فقط وسیله‌ی اجبار در مدرسه باشد، ذهن او از کتاب دل‌زده می‌شود.

نبود سند ملی ترویج مطالعه و نبود بودجه‌ی پایدار فرهنگی موجب می‌شود که فعالیت‌ها مقطعی، تبلیغاتی و غیراثربخش باشند.

در مقابل، کشورهای پیشرفته، «برنامه‌های ملی خواندن» دارند که در آن، از سطح آموزش ابتدایی تا رسانه‌ها، اهداف و روش‌های ترویج مطالعه مشخص شده است. برای مثال، در ژاپن برنامه‌ی «خواندن برای زندگی» از دوران کودکی آغاز می‌شود و خانواده‌ها، کتابخانه‌ها و رسانه‌ها در آن مشارکت دارند. بنابراین، برای ترویج واقعی کتاب‌خوانی، باید سیاست فرهنگی به صورت راهبردی و میان‌نهادی تدوین شود، نه صرفاً نمادین و تبلیغاتی.

۵. دگرگونی الگوهای فرهنگی و ارزش‌های اجتماعی

با گسترش فرهنگ مصرفی و رقابت اقتصادی، معیار ارزش‌گذاری در بسیاری از جوامع تغییر یافته است. «داشتن» جای «دانستن» را گرفته است. منزلت اجتماعی دیگر با علم و فرهنگ سنجیده نمی‌شود، بلکه با ثروت، ظاهر یا قدرت اقتصادی اندازه‌گیری می‌شود. در چنین جامعه‌ای، کتاب از نماد منزلت فرهنگی به کالایی حاشیه‌ای تبدیل می‌شود.

در نظام آموزشی موفق، کتاب‌خوانی به مهارت فکری تبدیل می‌شود برای مثال در فنلاند، ژاپن و کره جنوبی، از پایه‌های نخست آموزش، «خواندن تحلیلی» و «درک مطلب انتقادی» آموزش داده می‌شود. در مدارس این کشورها، کتابخانه‌ها فعال‌اند و معلمان دانش‌آموزان را به بحث و گفت‌وگو درباره‌ی کتاب تشویق می‌کنند. در مقابل، در نظام‌های آموزشی ضعیف، کتابخانه‌های مدرسه بیشتر جنبه‌ی نمادین دارند و آموزش همپنان بر طوطی‌وار حفظ کردن متون استوار است.

۴. ضعف سیاست‌گذاری فرهنگی و پراکندگی نهادی

در جوامع در حال توسعه، یکی از چالش‌های اساسی در حوزه‌ی کتاب‌خوانی، نبود سیاست‌گذاری فرهنگی یکپارچه است. نهادهای فرهنگی متعددی درگیر موضوع کتاب‌اند اما میان آن‌ها هم‌افزایی و هماهنگی مطلوب وجود ندارد. فعالیت‌های فرهنگی اغلب به مناسبت‌ها محدود می‌شود؛ مثلاً در هفته‌ی کتاب، نمایشگاه‌ها و جشنواره‌هایی برگزار می‌شود، اما پس از پایان آن، چرخه‌ی کتاب‌خوانی به سکوت بازمی‌گردد.

۶. ضعف تولید محتوای بومی و جذاب

فرهنگ کتاب‌خوانی زمانی گسترش می‌یابد که کتاب، زبان و دغدغه‌های جامعه‌ی خود را بازتاب دهد. در بسیاری از کشورهای در حال توسعه، کتاب‌ها یا ترجمه‌هایی هستند که با بافت فرهنگی جامعه بیگانه‌اند، یا آثاری که به زبانی خشک و غیرجذاب نوشته شده‌اند.

نویسندگان جوان و خلاق اغلب به دلیل نبود حمایت مالی و عوامل دیگر، فرصت بروز استعداد خود را از دست می‌دهند. از سوی دیگر، مترجمان متخصص و ویراستاران حرفه‌ای کم‌اند، در نتیجه بسیاری از آثار ترجمه‌شده کیفیت علمی یا ادبی لازم را ندارند. همچنین بخش کودک و نوجوان، که مهم‌ترین مرحله برای نهادینه‌سازی عادت مطالعه است، از کمبود آثار جذاب و متناسب با نیازهای سنی رنج می‌برد. در نتیجه، نسل جدید، به محتوای مجازی پناه می‌برد که آسان‌تر و مهیج‌تر است. برای رفع این آسیب، باید صنعت نشر را تقویت کرد: حمایت از نویسندگان جوان، برگزاری کارگاه‌های نویسندگی، آموزش مترجمان حرفه‌ای، و گسترش انتشار دیجیتال برای کاهش هزینه‌ی کتاب.

ارزش‌ها و الگوهای فرهنگی غالب نیز، که از طریق رسانه‌ها ترویج می‌شوند، کمتر بر مطالعه تأکید دارند. ستارگان رسانه‌ای، ورزشی یا تجاری در مرکز توجه‌اند، نه اندیشمندان و نویسندگان. در نتیجه، نسل جوان کمتر الگویی برای الهام از مطالعه و تفکر می‌یابد.

از سوی دیگر، تغییر سبک زندگی شهری نیز در این دگرگونی نقش دارد. طولانی بودن ساعات کار، خستگی روزانه و فشارهای اقتصادی، زمان فراغت را محدود کرده است. افراد ترجیح می‌دهند اوقات آزاد خود را صرف سرگرمی‌های سریع و کم‌زحمت کنند تا مطالعه‌ی کتاب. در نتیجه، کتاب‌خوانی از رفتار روزمره‌ی اجتماعی به فعالیتی نادر و نخبه‌گرایانه بدل می‌شود. راه برون‌رفت از این آسیب، بازسازی ارزش‌های فرهنگی است: ارتقای جایگاه کتاب در رسانه‌ها، معرفی نویسندگان و اندیشمندان به عنوان الگو، و ایجاد فضاهایی برای گفت‌وگوی فرهنگی و کتاب‌محور در جامعه.

۷. آسیب روان‌شناختی: کاهش صبر و تمرکز

ذهنی

مطالعه، عملی ذهنی و عمیق است که نیاز به تمرکز و آرامش دارد. اما انسان معاصر، در عصر سرعت و هیجان، دچار نوعی «پریشانی شناختی» شده است. پیام‌های لحظه‌ای، تصاویر متحرک، و تحریک‌های مداوم حسی، تمرکز او را فرسوده کرده‌اند. مطالعه‌ی کتاب، به‌ویژه کتاب‌های فلسفی یا علمی، به‌دلیل نیاز به تفکر پیوسته، برای ذهن‌های بی‌قرار دشوار شده است. در جوامع در حال توسعه که استرس اقتصادی و اجتماعی بالاست، این بی‌قراری دوچندان است. افراد کمتر به خود اجازه‌ی سکون و خلوت برای مطالعه می‌دهند.

از دیدگاه روان‌شناسی شناختی، کتاب‌خوانی می‌تواند درمانی برای این وضعیت باشد. خواندن منظم، تمرکز، حافظه بلندمدت و توان تحلیل را تقویت می‌کند. بازگشت به مطالعه‌ی منظم، نوعی بازسازی ذهنی و آرامش فکری است که می‌تواند حتی به سلامت روان جامعه کمک کند.

در نتیجه می‌توان گفت؛ فرهنگ کتاب‌خوانی در جوامع در حال توسعه با مجموعه‌ای از چالش‌های پیچیده روبه‌روست: از سلطه‌ی رسانه و بحران اقتصادی گرفته تا ضعف آموزش، سیاست‌گذاری و تولید فرهنگی. این چالش‌ها تنها با شعار یا برنامه‌های مقطعی برطرف نمی‌شوند، بلکه نیازمند رویکردی تمدنی، چندبعدی و پایدار هستند. کتاب‌خوانی باید از سطح رفتار فردی به سطح سیاست فرهنگی و ارزش اجتماعی ارتقا یابد. دولت، مدرسه، رسانه و خانواده باید شبکه‌ای هماهنگ برای بازسازی فرهنگ مطالعه ایجاد کنند.

بازگشت به کتاب، بازگشت به تفکر و هویت انسانی است. کتاب همان راهی است که جوامع را از «جهل» به «نور» می‌برد، و بی‌تردید، ملتی که بخواند، خواهد اندیشید؛ و ملتی که بیندیشد، خواهد ساخت.

تأثیر اندیشه‌های علامه طباطبایی بر گفت‌وگوی بین‌ادیانی

دکتر مرتضی صانعی: استاد حوزه و دانشگاه

محور اول اندیشه علامه که گفت‌وگوی ادیان را ممکن می‌سازد، تأکید بر عقلانیت و فطرت مشترک بشری است. ایشان در تحلیل خود از دین، به دین به‌مثابه حقیقتی واحد می‌نگرد که شریعت‌های گوناگون، تجلیات مختلف آن متناسب با شرایط اقوام و دوره‌ها هستند. این نگرش که ریشه در آموزه‌های قرآنی دارد، به‌جای تمرکز بر نقاط افتراق، بر محوریت توحید و ارزش‌های اخلاقی مشترک همچون عدالت، کرامت انسانی و فضیلت‌های نیکو تأکید می‌ورزد. این اشتراکات، زبان مشترکی را برای گفت‌وگو فراهم می‌آورد. علامه در تفسیر المیزان با استناد به آیه شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ (شوری: ۱۳) بر این پیوند ناگسستنی و جریان مستمر حقیقت دین در طول تاریخ تأکید می‌کند.

در جهانی که گفتمان‌های تقابلی، شکاف‌های فرهنگی و دینی را تعمیق می‌بخشند، بازخوانی اندیشه‌های عالمانی که بر مشترکات انسانی تأکید دارند، ضروری می‌نماید. علامه سید محمدحسین طباطبایی (ره)، فیلسوف و مفسر بزرگ شیعه، با ارائه منظومه فکری منسجم، چارچوبی استوار برای گفت‌وگوی سازنده بین ادیان بنیان‌نهاد. تأمل در آثار وی، به‌ویژه تفسیر المیزان و کتاب اسلام و انسان معاصر، نه‌تنها برای عالمان دینی که برای تمامی فرهیختگان و رهبران ادیان در جست‌وجوی تحقق صلح، الهام‌بخش است. براین‌اساس بنیان‌های فلسفی و کلامی علامه طباطبایی در خصوص گفت‌وگوی بین‌ادیان را می‌توان در چند محور بررسی کرد.

محور دوم، روش تفسیری علامه طباطبایی است. ایشان در تفسیر المیزان، با بهره‌گیری از «تفسیر قرآن به قرآن» و نیز استناد به متون دیگر ادیان ابراهیمی در مواضع مشترک، نشان می‌دهد که چگونه می‌توان در عین پایبندی به عقاید خویش، به متون مقدس دیگر ادیان با احترام نظر افکند و زمینه‌های درک متقابل را فراهم ساخت. این روش، الگویی عملی برای عالمان دینی ارائه می‌دهد تا در مواجهه با دیگر ادیان، رویکردی گفت‌وگومحور و فهم‌محور داشته باشند، نه تقابلی و انکارگرایانه. برای نمونه، علامه در مواضع مختلف، با اشاره به داستان پیامبران مشترک مانند حضرت ابراهیم (ع) و حضرت موسی (ع)، به دنبال یافتن حلقه‌های اتصال و ارائه خوانشی همگرا از تاریخ ادیان است. در محور پایانی، علامه طباطبایی با طرح نظریه اتحاد عاقل و معقول در فلسفه، مبنای معرفت‌شناختی برای فهم مشترک ارائه می‌دهد. بر این اساس، حقیقت‌جویی، فرآیندی است که همه انسان‌ها را با وجود اختلاف در ظنون و مشرب‌ها، به سوی ادراک واقعیت‌های عینی سوق می‌دهد.

این دیدگاه، گفت‌وگو را نه یک بحث جدلی برای پیروزی که یک سفر مشترک برای کشف حقیقت می‌داند. برای رهبران ادیان که دغدغه صلح دارند، این نگرش، راهبردی اساسی است. صلح پایدار، تنها با تحمل و هم‌زیستی صوری حاصل نمی‌شود، بلکه نیازمند باور به این اصل است که پیروان همه ادیان می‌توانند در پرتو عقلانیت و فطرت الهی، در مسیر کشف حقیقت و تحقق عدالت و صلح در جهان، هم‌سفر باشند. این همان نقطه اشتراکی است که رهبران ادیان می‌توانند در بیانیه‌ها و گردهمایی‌های جهانی بر آن تأکید کنند.

در یک جمع‌بندی کلی می‌توان اشاره کرد که اندیشه‌های علامه طباطبایی، با تأکید بر فطرت واحد، عقلانیت و روش‌های فهم مشترک، پاسخی دقیق و عالمانه به دغدغه رهبران ادیان برای تحقق صلح است. این میراث فکری، نشان می‌دهد که گفت‌وگوی بین‌ادیانی، نه یک تاکتیک سیاسی که یک ضرورت حقیقی برای نجات بشریت و تحقق آرمان‌های مشترک ادیان برای جهانی سرشار از صلح و عدالت است. در عصری که افراطی‌گری، صدای اعتدال و خرد را به حاشیه می‌راند، بازگشت به اندیشه‌های ناب عالمانی چون علامه طباطبایی، چراغ راهی برای همه فرهیختگان و مصلحان جهانی است تا با تکیه بر مشترکات، دیوارهای سوء تفاهم را فرو ریزند و بنای صلح را بر اساس محکم‌ترین پایه‌ها - یعنی حقیقت و عقلانیت - استوار سازند.

قدیس مارتینو دوتور «حواری»

دکتر آلیچه میجانوو؛ پژوهشگر ایتالیایی

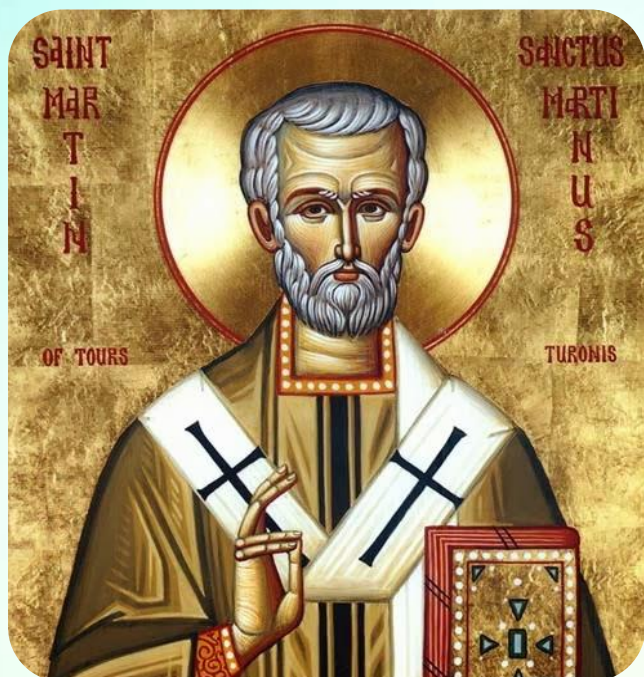
مارتین در شهر ساباریا (امروزه زومبات‌هی در مجارستان) زاده شد، در منطقه‌ای مرزی از امپراتوری روم، در دوره‌ای که دستخوش دگرگونی‌های ژرف سیاسی، اقتصادی و مذهبی بود. او پسر یکی از سربازان کهنه‌کار ارتش روم بود و از جوانی به خدمت لژیون‌های امپراتوری درآمد؛ احتمالاً به‌عنوان یک سرباز سواره‌نظام.

(miles equitum) خدمت نظامی او را به سرزمین گل (فرانسه امروزی) برد، جایی که مسیحیت در حال گسترش در جامعه‌ای بود که هنوز به‌شدت رومی و مشرک باقی مانده بود.

زندگی مارتین، چنان‌که منابع تاریخی نقل کرده‌اند، بازتابی از تنش‌های آن دوران است: از یک سو وفاداری به نظم نظامی و امپراتوری، و از سوی دیگر، پایبندی به اخلاقی نو بر پایه‌ی رحمت و معنویت جهانی. بر اساس سنت مسیحی، در هجده‌سالگی، شبی سرد در شهر آمین (در فرانسه)، مارتین گدایی را دید که از سرما می‌لرزید. او شل نظامی خود را به دو نیم کرد و نیمی از آن را به مرد فقیر بخشید. این حرکت ساده اما انقلابی، به نمادی از همبستگی انسانی بدل شد. طبق باور مسیحیان، همان شب مارتین در رؤیایی دید که عیسی مسیح همان نیمه‌ی شل را بر تن دارد. این ماجرا که در زندگی‌نامه‌ی مشهور «حیات مارتین» نوشته‌ی سولپیکیوس سوروبس (پایان قرن چهارم میلادی) روایت شده، از متون بنیادین ادبیات قدیسانه‌ی لاتین به‌شمار می‌رود و نقشی تعیین‌کننده در تصمیم مارتین برای ترک ارتش و وقف زندگی خود به نیکوکاری و معنویت داشت.

سن مارتین دو تور (حدود سال‌های ۳۱۶ تا ۳۹۷ میلادی) یکی از چهره‌های برجسته مسیحیت اولیه به‌شمار می‌رود، اما در عین حال شخصیتی تاریخی است که در روند دگرگونی جامعه غربی در دوران پایانی امپراتوری روم نقشی مهم ایفا کرده است. هرچند زندگی او در بستر دین مسیحی ریشه دارد، شخصیت مارتین به‌تدریج معنایی فراتر از حوزه مذهبی یافته و به نمادی از فضایل مدنی و اخلاقی تبدیل شده است که حتی از دیدگاهی غیرمذهبی نیز ارزشمند تلقی می‌شوند: همبستگی، پرهیز از خشونت و تلاش برای عدالت اجتماعی. بنابراین، بررسی شخصیت سن مارتین تنها به جنبه‌های قدیسانه و دینی او محدود نمی‌شود، بلکه به تاریخ فرهنگی و انسان‌شناسی اروپا نیز گسترش می‌یابد؛ جایی که یاد و خاطره او در شکل‌گیری یک تخیل جمعی و نمادین وحدت‌آفرین نقشی بنیادین داشته است.

فراتر از معنای دینی آن که در سنت مسیحی به عنوان تجلی عشق الهی و پیش‌نمون مشارکت با مسیح تفسیر می‌شود - این واقعه بار معنایی انسان‌شناختی ژرفی دارد. تقسیم شل (در لاتین *cappa*، که واژه‌ی «کاپلا» یا «کلیسای کوچک» از آن گرفته شده است) به منزله‌ی نمادی از همدلی و اشتراک است: عملی که در آن تقسیم نعمتی حیاتی، یعنی محافظت از سرما، به بیانی عینی از رابطه‌ای نوین میان انسان‌ها بدل می‌شود؛ رابطه‌ای بر پایه‌ی همدلی و برابری اخلاقی.

پس از ترک خدمت نظامی، مارتین زندگی رهبانی را در پیش گرفت و در لیژه (Ligugé) یکی از نخستین صومعه‌های جهان غرب لاتینی را بنیان نهاد. تجربه او آغازگر و الهام‌بخش پیدایش رهبانیت اروپایی بود، که ویژگی آن تنش میان گوشه‌نشینی تأملی و خدمت شبانی فعال بود.

مارتین در حدود سال ۳۷۰ میلادی به مقام اسقف تور (Tours) برگزیده شد و الگویی تازه از رهبری کلیسایی را مجسم ساخت؛ الگویی که از تجمل و قدرت فاصله داشت و به مردم روستایی نزدیک‌تر بود. همین ویژگی سبب محبوبیت خارق‌العاده او شد، زیرا در شخصیتش ابعادی را در هم آمیخت که تا آن زمان جدا از هم بودند: زاهد، مبلغ و حامی فقرا.

پرستش و احترام به مارتین به سرعت و از همان قرن پنجم گسترش یافت؛ این امر هم به واسطه انتشار کتاب زندگی مارتین و هم به دلیل اهمیت سیاسی شهر تور، که به مرکزی برای زیارت تبدیل شد، ممکن گردید. در دوران قرون وسطی، سن مارتین به یکی از پرستش‌شده‌ترین قدیسان اروپا بدل گشت؛ بیش از سه‌هزار کلیسا به نام او ساخته شد و حضور نامش در مکان‌ها و جغرافیای فرهنگی اروپا، گستردگی و نفوذ عمیق ارادت به او را نشان می‌دهد.

جشن او در روز ۱۱ نوامبر، با آیین‌های پیشین مسیحی مرتبط با پایان کارهای کشاورزی و آغاز فصل زمستان هم‌زمان شد. این هم‌پوشانی میان تقویم دینی و چرخه‌های طبیعی فصلی، به تداوم پرستش مارتین حتی در جوامع سکولار یاری رساند و «زمان سن مارتین» را به دوره‌ای از گذار، هم‌نشینی و نوسازی اجتماعی تبدیل کرد.

سن مارتین دو تور نه تنها شخصیتی برجسته در تاریخ مسیحیت است، بلکه پلی میان تمدن‌ها، زبان‌ها و ارزش‌ها به شمار می‌رود. سرگذشت او، که از خلال روایت‌های قدیسانه منتقل و در طول قرون بازتفسیر شده، نشان می‌دهد که میراث دینی می‌تواند ارزشی انسان‌شناختی و جهان‌شمول پیدا کند.

مارتین، سربازی که به راهب و سپس به اسقف تبدیل شد، الگویی اخلاقی از گسست با خشونت سازمان‌یافته و در عین حال نمادی فرهنگی از دگرگونی اروپا در پایان دوران باستان است: گذار از جهان رومی به جهان مسیحی، از قدرت امپراتوری به وجدان اخلاقی فردی.

سن مارتین را می‌توان میانجی دو الگو دانست: الگوی قدرت و الگوی شفقت. او نماینده گسست از منطق سلطه که خاص امپراتوری و نظامیان بود و روی آوردن به اخلاق مراقبت و همدلی است؛ مفاهیمی که پیش‌درآمدی بر اندیشه‌های بنیادین فلسفه اخلاق مدرن به شمار می‌آیند.

جهان‌شمولی رفتار مارتین سبب شده است که تصویر او از مرزهای ایمان فراتر رود؛ امروزه نامش با بیمارستان‌ها، مؤسسات خیریه و فعالیت‌های همبستگی در سراسر اروپا گره خورده است، نشانه‌ای از تداوم معنایی که قرن‌ها پابرجا مانده است.

حدیث ہفتہ

قال أمير المؤمنين علي عليه السلام:

من تسلى بالكتب لم تفته سلوة

قال امير المومنين على عليه السلام :

هرکس که با کتابها آرامش یابد ، راحتی و آسایش از او
سلب نمی گردد.

غررالحکم ص ۲۳۳

واتیکان در هفته ای که گذشت ...

دیدار رئیس جمهور آفریقای جنوبی با پاپ لئون چهاردهم

صبح ۸ نوامبر رئیس جمهور آفریقای جنوبی در کاخ رسولی واتیکان با پاپ لئون چهاردهم دیدار کرد. در جریان این دیدار صمیمانه از حضور سازنده کلیسای کاتولیک در جامعه آفریقای جنوبی به خصوص در زمینه تربیتی و آشتی قدردانی شد.

پیام پاپ به کنفرانس هوش مصنوعی واتیکان نیوز

در پیام پاپ به کنفرانس هوش مصنوعی که در دانشگاه پاپی گرگورینا در جریان است آمده است: توسعه هوش مصنوعی نباید در محدوده آزمایشگاه ها و سرمایه گذاری ها باقی بماند. وی با اشاره به «وزن اخلاقی و معنوی» که فناوری های جدید را همراهی می کند، یادآوری کرد که هر انتخاب طراحی، بیان کننده «دیدگاه بشریت است» را بیان می کند. وی بار دیگر دعوت کرد تا در مورد اینکه چگونه ابزارهای ساخته شده در حال تغییر انسان هستند، از خود سؤال کنیم.

سفر نخست وزیر واتیکان به برزیل

روزنامه اسرواتوره رومانو

کاردینال پیتر پارولین نخست وزیر واتیکان که برای شرکت در اجلاس کوپ ۳۰ به برزیل سفر کرده است در آستانه افتتاحیه اجلاس سران که با حضور ۷۰ تن از روسای کشورهای جهان برگزار می شود گفت: با گذشت ۱۰ سال از توافق پاریس، هنوز تا رسیدن به اهداف فاصله زیادی داریم.

این نشست با عنوان «۱۰ سال پس از توافق پاریس» برگزار شده است. نخست وزیر واتیکان طی سخنانش هشدار داد که «۱۰ سال قبل جامعه بین الملل توافق پاریس را امضاء کرد. چالش های تعیین شده در آن، امروز نسبت به ۱۰ سال قبل از اهمیت بیشتری برخوردار است و به نظر می رسد هنوز تا رسیدن به آن اهداف فاصله زیادی داریم».

کاردینال پارولین افزود: «نمی توانیم ۱۰ سال دیگر این اهداف را به عقب بیندازیم، باید از خود بپرسیم چه چیزی کم است. آن توافق فقط معنای زیست محیطی، اقتصادی و سیاسی ندارد، بلکه اهمیتی اجتماعی و اخلاقی دارد، زیرا به طور اساسی مربوط به زندگی فقیر ترین ها و آسیب پذیرترین ها می شود. می دانیم که پیوند میان اخلاق و آموزش، عمیق است».

دیدار نمایندگان کلیساهای اروپا با پاپ

واتیکان نیوز

به گفته پاپ، وضعیت مسیحیت در اروپا با دو مشکل مواجه است: از یک طرف، «نشانه‌های مثبت و مساعدی» دیده می‌شود، از طرف دیگر، بسیاری از جوامع مسیحی خود را «به طور فزاینده‌ای در اقلیت می‌بینند».

وی افزود در قاره اروپا همچنین حضور «نسل‌های جدید و مهاجرین» مشاهده می‌شود که حامل «فرهنگ‌های بسیار متفاوت» هستند. بنابراین صداهاى جدیدی برای گوش کردن وجود دارد، از طریق دیدارهای روزانه و روابط نزدیک تر، بدون فراموش کردن ضرورت گفت و گو ، توافق و برادری در میان غرش خشونت و جنگ که صدای آن در سراسر اروپا شنیده می‌شود.

اعضای شورای اسقف‌های کاتولیک اتحادیه اروپا، شورای کلیساهای (غیر کاتولیک) اروپا و نمایندگان کلیساهای مسیحی اروپا با پاپ لئون چهاردهم دیدار کردند.

پاپ در این دیدار تاکید کرد که «امضاء بازبینی منشور کلیسایی توسط شماها نشانه‌ای مهم از همکاری بین کلیسایی در اروپا است». بازبینی آن به سبب تغییر مداوم چالش‌هایی که مسیحیان در مسیر تقرب با آنها مقابله می‌کنند، ضروری است. از شما دعوت می‌کنم تا با دیدگاه‌های نو به اروپا نگاه کرده و «نگرانی‌های مشترک» مربوط به ابلاغ انجیل را به اشتراک بگذارید.

پیام پاپ برای کنفرانس کوپ ۳۰ [کنفرانس تغییرات اقلیمی سازمان ملل متحد]

روزنامه اسر و اتوره رومانو

بر همکاری های چند جانبه تأکید، لزوم توجه به قداسات حیات، کرامت انسانی و خیر مشترک را متذکر شد، دنباله روی خواسته های خودخواهانه را تهدیدی برای نسل های آینده خواند. به توافق تغییرات اقلیم پاریس ۲۰۱۵ هم اشاره کرد، نقل قولی از پاپ لئون چهاردهم را نیز آورد: «در جهانی بسر می بریم که هم به دلیل افزایش دمای زمین و هم بدلیل جنگ های مسلحانه می سوزد».

در پایان ابراز امیدواری کرد که اقدامات تربیتی در رابطه با بهبود شرایط زیست محیطی بواسطه آگاه سازی، تشویق ابتکارات و سبک های زندگی مقتضی صورت بگیرد، بطوریکه کرامت حیات انسانی هر چه بهتر نیز حفظ گردد.

در کنفرانس تغییرات اقلیمی سازمان ملل متحد تحت عنوان کوپ ۳۰ [COP30] در شهر بلن برزیل که از تاریخ ۱۰ لغایت ۲۱ نوامبر برگزار می شود، پیام پاپ توسط نخست وزیر واتیکان کاردینال پیترو پارولین قرائت گردید.

این پیام با محوریت حمایت و مراقبت از محیط زیست بوده است و نزدیکی پاپ لئون چهاردهم و تشویقش را برای اینگونه فعالیت ها اعلام کرد، به فرازهایی مرتبط از رساله پاپ فرانسیس به نام "حمد شایسته خداست" و همچنین اظهارات پاپ بندیکت شانزدهم اشاره کرد، از جامعه بین المللی خواست تا هر چه بیشتر نسبت به خلقت احترام بگذارند، بنوعی دلیل جنگ میان کشورها را بی احترامی به خلقت و واکنش تغییرات اقلیمی بواسطه غارت منابع طبیعی و کاهش کیفیت زندگی تلقی کرد.

پاپ لئون چهاردهم: جهت پیشگیری جوانان در دام اعتیاد، باید کمک و تلاش نمود

پیام ویدئویی پاپ لئون چهارم در رابطه با موضوع نجات یافتن از اعتیاد منتشر شد. این پیام در نشستی تحت عنوان "رها شدن از مواد مخدر، با هم می توانیم" که توسط نخست وزیری ایتالیا برگزار شده است، قرائت شد. در این پیام آمده است: «هر چه بیشتر و بصورت حقیقی، در انجام اقدامات پیشگیرانه ای تلاش کنید که به جوانان کمک کند تا در دام وسوسه اعتیاد شامل اشکال جدید وابسته به فضای مجازی، نیفتند».

گفتنی که در نشست مذکور پیشنهادات عملیاتی در رابطه با ترویج فرهنگ همدردی و بویژه راهکارهای پیشگیری افراد آسیب پذیر مورد بحث و بررسی قرار گرفت.

پاپ لئون چهاردهم:

می بایست در جهت ترویج آموزش کیفی
تعالیم کاتولیک در آفریقا تلاش نمود

روزنامه اسرواتوره رومانو

اختلاف میان تل آویو و گروهی از یهودیان
آمریکا در مورد شهردار جدید نیویورک

روزنامه اونیره

وزیر دیاسپورای اسرائیل عامیخای شیکلی
اعلام کرد «شهر (نیویورک) که زمانی نمادی از
آزادی جهانی بود کلیدهای خود را به یک
حامی حماس» داده است و دعوت کرد از
«یهودیان نیویورک که به طور جدی به فکر
خانه ای جدید در سرزمین اسرائیل باشند».

از سوی دیگر یهودیان محافظه کار مذهبی
نیویورکی پیروزی شهردار جدید را جشن
گرفتند. گروه صدای یهود با انتقاد عکس از
تظاهرات در حمایت از ممدانی شهردار جدید
نیویورک اعلام کرد «با وجود دروغ های رسانه
ها و لابی های اسرائیلی و صهیونیستی،
یهودیان نیویورک از زهران ممدانی حمایت
کردند و همه اهالی نیویورک پیروز شدند. ما در
حال فرار نیستیم، در خطر نیستیم، اینجا
هستیم و اینجا می مانیم».

پاپ لئون چهاردهم مورخ ۷ نوامبر هیئتی از بنیاد
بین المللی ادیان و جوامع Fondation
Internationale Religions et Societes را
در واتیکان به حضور پذیرفت. وی در این دیدار
ضمن قدردانی از فعالیت های گسترده این بنیاد،
بوژه در ترویج آموزش کیفی تعالیم کاتولیک در
قاره آفریقا، علی الخصوص در میان جوانان، بر
افزایش همکاری ها با مجموعه های مشابه بواسطه
تبادل نیرو میان کلیساها و فراتر از کمک مالی تاکید
کرد؛ ایجاد «مرکز بین المللی میسیولوژی و شبانی
شمال جنوب» را پیشنهاد داد و گفت: «می خواهیم
باهم فعالیت های تبلیغی را افزایش دهیم، بطوریکه
با جرات و عشق، انجیل [حضرت] عیسی [ع] را
ترویج دهیم».

دیدار گروهی از قربانیان سوء استفاده های جنسی با پاپ

روزنامه اسرواتوره رومانو

در تاریخ ۸ نوامبر «یک گروه ۱۵ نفره از بلژیک، که در خردسالی مورد سوء استفاده جنسی کشیشان قرار گرفتند، به همراه کمیسیون پاپی حفاظت از خرد سالان با پاپ دیدار کردند».

دفتر مطبوعاتی مقرر مقدس با اعلام این خبر افزود: «این دیدار در فضایی از همدلی با قربانیان، شنیدن حرف های آنها و گفت و گوی طولانی و دردناک سه ساعته، با برگزاری مراسم دعا انجام گرفت».

این کمیسیون در موضوع حفاظت از خردسالان در تماس نزدیک و کار با کلیسای بلژیک است و در ماه ژوئیه برای دیدار با این قربانیان به بلژیک سفر کرد. «شایان ذکر است پاپ فرانسیس فقید نیز در جریان سفر خود به بلژیک در سپتامبر ۲۰۲۴ با اکثریت این گروه دیدار داشته است».

در جریان این دیدار که در سفارت واتیکان در بروکسل انجام شد قربانیان سوء استفاده های جنسی با بیان داستان و دردهای خود اعلام کردند که در انتظار تلاش کلیسا علیه این سوء استفاده ها هستند.

تهیه ۱۱ سند برای معرفی اسلام در مدارس ایتالیا

وب سایت واتیکان نیوز

در این خصوص چهار نویسنده متن سخنرانی منتشر نمودند، دو کاتولیک، کشیش والنینو کوتینی و خانم آنا کنتون و دو مسلمان، عدنان موکرانی (تئولوگ مسلمان تونس) و استادیار دانشگاه پاپی گرگوریانا و ندیجا کبور (الجزایری، دکترای فلسفه از دانشگاه پاپی اوربانیانا).

عدنان موکرانی این اهمیت را به اشتراک گذاشت که بسیاری از والدین مسلمان به مدارس کاتولیک و هم به آموزش مذهب کاتولیک در کلاس درس اهمیت داده و به همین خاطر هم بسیاری از دانش آموزان مسلمان در این دروس شرکت می کنند. در این جلسه همچنین سه نماینده از انجمن های اسلامی ایتالیا ماسیمو عبدالله کوزولینو رئیس کنفدراسیون اسلامی ایتالیایی (Coii) مصطفی روما دبیر جامعه دینی اسلامی ایتالیایی (Coreis) که فرزندان در کلاس آموزش مذهب کاتولیک شرکت می کنند و عبدالحمید خیت معاون رئیس جامعه اسلامی ایتالیایی (Ucoii).

۱۰ نوامبر شورای اسقف های ایتالیا و موسسه پاپی مطالعات عربی و اسلامی (پیزایی) در محل این موسسه پروژه خود برای معرفی اسلام و ترویج صلح را در ۱۱ سند ارائه کردند.

این پروژه در جهت حمایت از شناخت متقابل میان مسیحیت و جهان اسلام و اقدامی شبیه به سند برادری ابوظبی است. در واقع این سند نیز پس از چند سال کار توسط یک کارگروه متشکل از کاتولیک ها و مسلمانان تهیه شده مشتمل بر ۱۱ سند است که دین اسلام را معرفی می کند. سند شناخت اسلام را با عنوان (Schede per conoscere l'Islam) می توان دانلود نمود. در معرفی این پروژه افراد زیادی از جمله وسیم سلمان (لبنانی) رئیس موسسه پیزایی و مون سینیور جوزپه آنذره آ سالواتوره باتوری دبیر کل شورای اساقفه ایتالیا، که هر دو از امضاء کنندگان مقدمه این کتاب هستند سخنرانی کردند.

مون سینیور باتوری گفت: «سندها پل هایی هستند که بواسطه آنها برای متصل کردن دو ساحل مختلف، و ترویج اینکه نه تنها رقیب نباشند بلکه ابزارهایی جهت صلح و ارتباط محسوب گردند.»

93

HEVAR

The Weekly Journal of the Embassy of the
Islamic Republic of Iran to the HolySee

Second Year | Issue | 2025

روز بزرگداشت
آیت الله علامه سید محمد حسین طباطبائی

The Embassy of the Islamic Republic of
Iran to the HolySee

Via Bruxelles, 57, 00198

+39068552494

vat.media@mfa.gov.ir

<https://vatican.mfa.gov.ir/portal>

IRANtotheHolySee@IRANinVATICAN

